

Tjen älskade Mary!

Tack för ditt brev Nr. 2, jag ser deraf att alla äro friska. Jag mår äfven förträffligt, men har blifvit utledsen vid att hvaran dag spatsera på avantposter och det under 12 dagar.

Nu är detta arbete ändtligen slut, i natt kl. 2 bryta vi upp, för att i dagningen gå öfver Vidfloden. 2<sup>a</sup> division och Brigaden skola derpå i morgon storma ett turkiskt läger nära Sofia vägen, 1 divisionen passa på att Osman ej kommer oss i ryggen och Rumenerna ifrån motsatt håll stöta till oss.

I morgon får jag på så sätt för första gången lukta på krut. Intressant att erfara huru det verkar på nerverna. Soldaterna äro vid godt mod, 160 skarpskyttar för jag ut i morgon, af de återstående 20 äro 9 sjuka, ett lysande resultat tycker jag.

Gurko för oss ann, det tycks vara en bestämd herre, ej ett enda fordon får följa med i natt, ej ens patron kistor. Vi hafva i 3<sup>e</sup> kompaniet skaffat oss en liten turkisk hästkrake, som bär det nödvändigaste för oss tre, ty Ehnberg har tagit emot 2<sup>a</sup> kompaniet, då Ramsay afrest till ett hospital för rödsot.

Så snart vi tagit det turkiska lägret, skola vi befästa oss der, och på så sätt stänga vägen för Osman, måtte det bara lyckas oss att snart få bugt på den besten, ty det börjar nästan bli litet kallt. Alla morgnar är marken fullkomligt hvit af rimfrost, men om dagen det herrligaste väder. Blott vi ej få regn, så stå vi oss nog.

Hela dagen har varit upptagen med alla möjliga anordningar, nu är kl. 8 på aft. och kraken måste packas, äfvenså foran som i morgon skall gå några verst tillbaks.

Härnäst när jag skrifver till dej, hoppas jag kunna berätta om en seger, särdeles ärofull kan den likväl ej bli, då vår motståndare är betydligt svagare.

Adieu älskade Mary, var du lugn och glad, ty att sörja hjälper ej. Kyss alla våra små många gånger, och helsa hjertligt till far och mor. Skrif äfven till Tuckila och Korsnäs och helsa dem från mig. Tacka Anna för hennes bref.

Adieu älsklings Mary, snart får du åter Bref af din

Eugène